

ใบความรู้

ภาษาไทยถิ่น – ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยถิ่น

ในประเทศไทย คนแต่ละภาคหรือแต่ละท้องถิ่น จะมีภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นการเฉพาะ เรียกว่า ภาษาไทยถิ่น หรือภาษาท้องถิ่น หรือภาษาถิ่น ซึ่งแบ่งกว้าง ๆ เป็น 4 ถิ่น คือ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นกลาง และภาษาไทยถิ่นใต้ นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้

ภาษาไทยถิ่นใช้ในการพูดมากกว่าการเขียน แต่ละภาษาอาจแตกต่างกันด้านเสียง คำ และการใช้คำ อย่างไรก็ตาม คนไทยโดยทั่วไปฟังผู้ใดพูดภาษาไทยถิ่นแล้ว ย่อมทราบว่าผู้นั้นพูดภาษาไทยถิ่นใด

ภาษาไทยถิ่นของแต่ละภาคยังแยกย่อยลงไปอีก เช่น ภาษาไทยถิ่นใต้ ยังมีภาษาที่ย่อยแตกต่างกันไปบ้าง เช่น ภาษาสงขลา ภาษานคร (นครศรีธรรมราช) ภาษาตากใบ (อำเภอในจังหวัดนราธิวาส) ภาษาสุราษฎร์ (สุราษฎร์ธานี)

ผู้กำเนิดในท้องถิ่นใด ผู้ที่สามารถใช้ภาษาไทยถิ่นใดได้ ควรภูมิใจในภาษาไทยถิ่นของตน ร่วมกันใช้สื่อสารในท้องถิ่น และในโอกาสอันควร รวมทั้งร่วมรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติต่อไป เนื่องจากภาษาไทยถิ่น สามารถสะท้อนเรื่องราว ประสบการณ์ และวัฒนธรรมแขนงต่างๆ ของท้องถิ่น แสดงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของผู้คน สังคม ในแต่ละท้องถิ่น แต่ละภาคได้เป็นอย่างดี

★ ★	ท 12/ผ.3
-----	----------

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานถือเป็นภาษาไทยถิ่นหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากมีภาษาไทยถิ่นต่างๆ กันตามภูมิภาค จึงจำเป็นต้องมีหรือกำหนดให้ภาษาไทยถิ่นใดถิ่นหนึ่งเป็นภาษากลาง เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารร่วมกันทั่วประเทศ

ภาษากลาง ภาษาไทยกลาง หรือภาษาไทยมาตรฐาน ปัจจุบันถือเอาภาษาไทยกลางสำเนียงกรุงเทพฯ เป็นมาตรฐาน ใช้สื่อสารอย่างเป็นทางการ ทั้งในวงราชการ สถานศึกษา สื่อมวลชนโดยทั่วไป และสถาบันต่างๆ ในสังคมไทย

โครงการสื่อ 60 พรรษา
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ใบความรู้
ภาษาถิ่น ๔ ภาค

ท 12/ผ.3

ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้	ความหมาย
ฉัน	เฮา / ข้าเจ้า	ข่อย	ฉาน	ฉัน
คิดถึง	กึดฮอด	คึดฮอด	ข้องใจ	คิดถึง
เธอ	คิง	เจ้า	เธอ	เธอ
มาก	จ้ำดนัก	หลาย	หมาก	มาก
รัก	ฮัก	ฮัก	หรั้ก	รัก
เพื่อน	เปื้อน	บักเสี้ยว	เพื่อน	เพื่อน
เดิน	เตี้ยว	ย่าง	เดิน	เดิน
ตลาด	กาด	ลาด	หลาด	ตลาด
ดู	ฝ่อ	เบ็ง	แล	ดู
สนุกมาก	ม่วนขนาด	ม่วนหลาย	หนุกจั้ง	สนุกมาก
โกหก	ซี้จู้	ซี้ตัว	ซี้ฮก	โกหก
กลับ	ปิ๊ก	ก๊ีบ	ก๊ีบ	กลับ
เชิญ	เจิน	เซิน	เชิญ	เชิญ
เด็ก	ละอ่อน	เติ้กน้อย	เติ้ก	เด็ก
พูด	อู้	เว้า	ແหลง	พูด
มะละกอ	บะก้วยเต้ด	บักหุ่ง	ลอกอ	มะละกอ
ข้าง	จ้าง	ช่าง	ฉ่าง	ข้าง
สับประรด	บะชะนัต	บักนัต	หย่านัต	สับประรด
อร่อย	ล้ำ	แซ่บ	หรอย	อร่อย
ทำงาน	เยียงงาน	เฮ็ดเวียต	ทำงาน	ทำงาน

ใบงานที่ ๐๗
เลือกคำที่กำหนดเขียนลงในช่อง

คำชี้แจง เลือกคำที่กำหนดไปเขียนลงในช่องโดยแยกตามภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ

เบิ่ง	จ้าง	เรื่อน	หลาด	โคมไฟ	
เว้า	มะละกอ	อู้คำเมือง	แหลง	บักหุ่ง	หรอย

ภาษาไทยถิ่นเหนือ

.....

.....

.....

ภาษาไทยถิ่นอีสาน

.....

.....

.....

ภาษาไทยถิ่นใต้

.....

.....

.....

ภาษาไทยมาตรฐาน

.....

.....

.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....